

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра педагогіки та методики навчання іноземних мов

Курсова робота з педагогіки
на тему: «Культура педагогічної взаємодії вчителя із сім'єю в сучасній Україні»

Студентки групи **СОа 21-21** денної форми здобуття освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти філологічного факультету освітніх технологій, **спеціальність 014** Середня освіта (за предметними спеціальностями), **спеціалізація 014.021** Англійська мова і література, **освітньо-професійна програма** Іноземні мови та літератури, методика навчання іноземних мов і зарубіжної літератури (англійська мова і друга західноєвропейська мова)

Іванчук Ірини Василівни

Науковий керівник:

кандидат педагогічних наук, доцент
Соловей М. І.

Оцінка за 4-бальною шкалою _____

Оцінка за 100-бальною шкалою _____

Оцінка за шкалою ЄКТС _____

Члени комісії:

_____ (підпис) _____ (Прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (Прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (Прізвище та ініціали)

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ КУЛЬТУРИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	5
1.1 Поняття та сутність педагогіки партнерства.....	5
1.2 Роль вчителя та сім'ї у вихованні дитини.....	8
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КУЛЬТУРИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	14
2.1 Шляхи підвищення ефективності педагогіки партнерства.....	14
2.2 Особливості взаємодії вчителя та сім'ї в Україні.....	17
ВИСНОВКИ	22
РЕЗЮМЕ	24
ABSTRACT	25
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	26
ДОДАТКИ	31

ВСТУП

У сучасному світі, де визначальними цінностями є освіта та виховання, культура педагогічної взаємодії між вчителями та сім'єю дитини стає ключовим фактором успішного розвитку особистості. Вагомість цього аспекту освітнього процесу полягає в підтримці спільних зусиль для найбільш ефективного впливу на формування особистості дитини.

Значну роль у всебічному розвитку та вихованні учнів відіграє єдність сім'ї та школи. Цю проблему, у свій час, висвітлили такі відомі педагоги: Януш Корчак, А. Макаренко, В. Сухомлинський, М. Стельмахович та інші дослідники.

Концепція Нової української школи (НУШ) враховує важливість ефективної співпраці між педагогом і сім'єю учня. Сучасний стан освіти підтверджує, що такий підхід сприяє покращенню якості навчання, збільшує мотивацію учнів та сприяє їхньому всебічному розвитку. Врахування індивідуальних особливостей кожного учня та його сімейного становища є ключовим аспектом в НУШ. Це дозволяє створити сприятливі умови для навчання шляхом адаптації навчального процесу до потреб і здібностей кожного учня.

Крім того, технологічний розвиток і соціальні зміни ставлять перед педагогами нові виклики у співпраці з сім'ями учнів. Використання віртуальних та електронних засобів спілкування вимагає від вчителів не лише традиційних методів взаємодії, але й компетенцій у цифровій сфері для ефективної співпраці з сім'ями в онлайн-середовищі.

Актуальність проблеми педагогічної взаємодії вчителя з сім'єю та її недостатня дослідженість у вітчизняному просторі як у теоретичному, так і в практичному плані, зумовили вибір теми курсової роботи: **«Культура педагогічної взаємодії вчителя із сім'єю в сучасній Україні».**

Об'єкт дослідження – партнерство вчителя і сім'ї.

Предмет дослідження – шляхи формування культури педагогічної взаємодії вчителя і сім'ї в сучасній Україні.

Метою дослідження є розкрити сутність і зміст педагогіки партнерства вчителя і сім'ї, проаналізувати ефективні шляхи її формування і реалізації в сучасній Україні.

Щоб досягти поставленої мети були поставлені такі **завдання**:

- визначити зміст та сутність педагогіки партнерства;
- проаналізувати роль педагогіки партнерства у вихованні дитини;
- розглянути шляхи підвищення взаємодії вчителя та сім'ї;
- дослідити особливості педагогіки партнерства в ЗЗСО м. Києва.

У процесі написання курсової роботи були використані такі методи: вивчення та дослідження джерел, класифікація, узагальнення, аналіз і синтез.

Практична частина курсової роботи здійснювалася шляхом дослідження розвитку педагогіки партнерства в Україні, ознайомлення з різноманітними платформами для взаємодії школи і сім'ї та дослідженням педагогіки партнерства в ліцеї № 45 м. Києва.

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, резюме українською та англійською мовами, списку використаної літератури та 2 додатків. Загальний обсяг роботи 32 сторінки.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ КУЛЬТУРИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

1.1 Поняття та сутність педагогіки партнерства

Школа відіграє одну з ключових ролей у житті кожної дитини. Це простір для її життя, де вона не просто готується до нього, а повноцінно живе, і тому вся діяльність закладу освіти має вибудовуватись так, щоб сприяти становленню особистості. Дуже важливо правильно організувати педагогічну взаємодію для подальшого розвитку учня та усвідомленого вибору життєвого шляху.

Педагогіка партнерства – напрям педагогіки, що включає систему методів і прийомів виховання і навчання на засадах спілкування, взаємодії та співпраці. (*«Педагогіка партнерства»*, 2020) Вона ґрунтується на спілкуванні, взаємодії та співпраці між вчителями, учнями та батьками. Учні, батьки та вчителі об'єднані спільними цілями та прагненнями, співпрацюючи добровільно та зацікавлено. Вони також є рівноправними учасниками освітнього процесу та несуть відповідальність за його результат. Вчителі мають бути друзями, а сім'ї – залучені до якісного освітнього життя дитини. Педагогіка партнерства ґрунтується на гуманістичних принципах і творчому підході до розвитку особистості. Основним завданням педагогіки партнерства є подолання інерції мислення і перехід на якісно новий рівень побудови відносин між учасниками освітнього процесу. Оновлення системи взаємовідносин «учень-вчитель», що включає діалог, взаємну довіру, підтримку та активну співпрацю з батьками, позитивно впливає на освітнє середовище.

Джой Епштейн, професорка соціології Університету Джона Гопкінса, однією з перших пов'язала теоретичні та практичні аспекти співпраці батьків і школи. У 1982 році професор Епштейн ініціювала серію досліджень, які показали, що якість освіти залежить від ефективності співпраці між батьками, вчителями та шкільною адміністрацією. У 1996 році дослідниця та її колеги розробили концепцію, в якій виокремили шість основних видів батьківської діяльності, що пов'язують дім, школу та громаду в партнерстві.

- Батьківство: сім'ї повинні забезпечувати здоров'я та безпеку своїх дітей і створювати середовище, яке заохочує до навчання вдома. Школи повинні проводити навчання та надавати інформацію, щоб допомогти сім'ям зрозуміти своїх дітей і сприяти їхньому розвитку.
- Спілкування: школи повинні бути підзвітні сім'ям і надавати інформацію про шкільний прогрес та успішність учнів. Інструменти комунікації мають бути культурно прийнятними для батьків, а процес має бути двостороннім.
- Волонтерство: батьки можуть зробити значний внесок у шкільне середовище та діяльність.
- Навчання вдома: батьки можуть допомагати своїм дітям у виконанні шкільних завдань, якщо вони мають методичну підтримку вчителів.
- Ухвалення рішень: школи можуть надати батькам значущу роль у прийнятті шкільних рішень і допомогти їм максимально використати свою роль. Ця можливість має бути відкритою для всіх верств суспільства, а не лише для тих, хто приділяє найбільше часу та енергії роботі в школі.
- Співпраця з громадою: школи повинні координувати зусилля та ресурси громад, компаній, коледжів чи університетів та інших груп для покращення навчальних програм, сімейних заходів, а також навчання та розвитку учнів. Школи можуть допомогти сім'ям отримати доступ до послуг підтримки, які пропонують інші організації, наприклад, охорона здоров'я, культурні заходи, послуги репетиторства та програми догляду за дітьми після школи. (*Сім'я і школа*, б.д.)

Андреас Шляйхтер, керівник освітнього напрямку ОЕСД, у своїй роботі вказує на те, що серед молоді, яка відчує, що вона складає частину шкільної громади, набагато більша ймовірність отримати кращі академічні результати й бути більш умотивованими у школі. (Шляйхтер, 2018)

Щоб побудувати довіру між школою, дітьми, батьками та суспільством було ухвалено концепцію «Нова українська школа». Педагогіка партнерства є однією з дев'яти компонентів формули НУШ. Концепція «Нової української школи» базується на якісно новому рівні побудови взаємовідносин між педагогами, учнями, їхніми батьками та громадськими організаціями. Питання співпраці сім'ї і школи у вихованні

дітей досить складне і багатоаспектне. Насамперед це стосується структури взаємодії, розподілу обов'язків, ролей, завдань і функцій між усіма учасниками навчально-виховного процесу, вироблення спільних дій. Батьки можуть створювати свої органи громадського самоврядування, а отже – впливати на освітній та виховний процеси.

У концепції НУШ було виділено декілька основних принципів підходу педагогіки партнерства:

- повага до особистості;
- доброзичливість і позитивне ставлення;
- довіра у відносинах;
- діалог – взаємодія – взаємоповага;
- розподілене лідерство (проактивність, право вибору та відповідальність за нього, горизонтальність зв'язків);
- принципи соціального партнерства (рівність сторін, добровільність прийняття зобов'язань, обов'язковість виконання домовленостей). (*Концепція «Нова українська школа», 2016*)

«Наша освіта – дуже вертикальна: директор, завуч, учителі, діти і десть там батьки. Але щоб побудувати довіру, ми маємо будувати горизонтальні зв'язки, партнерство. Щоб вчитель був на рівні учня, щоб вони сиділи разом на килимку та розмовляли. Тоді вибудовується довіра, повага до гідності. Саме це закладено в концепцію НУШ». (*Довіра до освіти починається з педагогіки партнерства, відкритості шкіл, поваги до кожної людини – заступник міністра Павло Хобзей, 2017*)

Нова українська школа, завдяки технології педагогічного партнерства, сприяє здійсненню процесу становлення особистості, створенню умов для самовираження та розвитку дітей у таких формах роботи з батьками: сімейні свята, сімейні виставки, вечори запитань та відповідей, відкриті уроки, уроки для батьків тощо. Технології та методи співпраці, що спонукають студентів висловлювати свою думку: інтерактивні технології, індивідуально-орієнтовані технології, методи дослідження, створення проблемних ситуацій, методи самооцінки та взаємоперевірки, метод проєктів, метод діалогу.

Основою педагогіки співробітництва є спілкування, взаємодія та співпраця між учителями, учнями та батьками. Учні, батьки та вчителі, об'єднані спільними цілями та прагненнями, є зацікавленими партнерами, рівноправними учасниками освітнього процесу та відповідальними за результати. Модель взаємодії: співпраця, повага, довіра, рівність, відповідальність, волонтерство, діти, родина, вчителі, діалог.

Концепція «Нова українська школа» сприяє розкриттю та розвитку здібностей дітей на засадах педагогіки, що базується на співпраці учнів, учителів та батьків. Саме педагогіка партнерства дозволяє успішно будувати стосунки з людьми, що тебе оточують, адже неможливо досягти спільних цілей без взаємодії та без розуміння їхніх почуттів. На зміну авторитарному односторонньому спілкуванню має прийти різноспрямований діалог і спілкування між учнями, вчителями та батьками.

У результаті розглянутих аспектів виявлено, що педагогіка партнерства відіграє ключову роль у формуванні життєвих навичок та особистісного розвитку учнів. Здатність до ефективного спілкування, взаємодії та співпраці стає основою успішної взаємодії між школою, учнями та їхніми батьками. Розбудова довіри та поваги у відносинах, активна участь кожного учасника освітнього процесу та спроможність до спільної дії стають важливими аспектами, які допомагають досягти успіху не лише в навчанні, але й у розвитку особистості кожної дитини. Такий підхід до освіти, вбудований у концепцію «Нової української школи», сприяє не лише збагаченню знань, але й формуванню відповідальних, самостійних та адаптованих особистостей, здатних до ефективного спілкування та спільної діяльності в сучасному суспільстві.

1.2 Роль вчителя та сім'ї у вихованні дитини

За словами Я. А. Коменського, хороший учитель, який володіє високою етичністю, знаннями, любить людей, старанний та має інші якості, стане прикладом для учнів, особистим прикладом удосконалення в них людяності. Він вимагав від учителів бути уважними до учнів, доброзичливими і добрими, не відштовхувати їх суворою поведінкою, а приваблювати ставленням, поведінкою і словами, як у батьків.

Міміка, жести, тон голосу, зовнішній вигляд вчителя, дружні поради і прохання, сміливість і рішучість, толерантність і чесність – все це має виховний вплив на учнів. Мудрий учитель постійно продовжує вчити. Він добре знає, що виховання – це не проповідь моралі, а доброта і милосердя. Також не кожен одразу усвідомлює свій творчий потенціал як педагога. На розвиток особистості учня також впливають стосунки між вчителем і учнем. Вчителі повинні знайти підхід до кожного учня, щоб керувати взаємовідносинами між дітьми в класі. Це потрібно для того, щоб вирішувати можливі конфліктні ситуації між дітьми.

Саме від вчителів залежить, щоб діти були зацікавлені в навчанні, розуміли матеріал і, зрештою, добре почувалися в школі та поза нею. Сучасні вчителі розуміють і приймають індивідуальні особливості кожної дитини та допомагають іншим вчителям робити те ж саме. Вони не критикують, а пропонують пропозиції. Вони допомагають дітям розкрити їхні таланти, а не замикають їх у коробці. Нові вчителі не цураються нових підходів і методик, а постійно вдосконалюють і розвивають їх. Ці вчителі є партнерами з дітьми та батьками, показуючи учням, чого їм потрібно навчитися, щоб у дорослому віці жити вільним і щасливим життям. Вони – друзі, які підтримують, наставники, які володіють інструментами коучингу, налагоджують контакти в групі та вміють використовувати інноваційні методи.

Учитель завжди був, є і буде одним з основних людей в освітньому процесі. На думку В. Г. Кузя, учитель ХХІ століття – «це вчитель із планетарним мисленням, який усвідомлює себе як суспільний діяч і просвітитель, активний перетворювач суспільства, а не просто державний службовець. «Вчителем школа стоїть», – стверджує видатний Каменяр, а школою – держава, вважаємо ми». (*Вчитель національної школи, його роль у вихованні дитини. Вимоги до особистості вчителя*, 2021)

Не дивлячись на те, що школа відіграє значну роль в становленні кожної людини, її сім'я є першим соціальним інститутом виховання.

Українська ментальність, зокрема, базується на образах Жінки-матері і Батька, на культурі Родини. В українських народних педагогічних оберегах – легендах, прислів'ях, піснях, думах, звичаєвих обрядах тощо – незаперечною є ідея утвердження

сім'ї як первинного соціального інституту виховання дітей та формування їхніх соціально зрілих особистостей.

В. О. Сухомлинський казав: «У сім'ї шліфуються найтонші грані людини – громадянина, людини – трудівника, людини – культурної особистості. Із сім'ї починається суспільне виховання. У сім'ї, образно кажучи, закладається коріння, з якого виростають потім і гілки, і квіти, і плоди. Сім'я – це джерело, водами, якого живиться повноводна річка нашої держави. На моральному здоров'ї сім'ї будується педагогічна мудрість школи». (Бовкун, 2018)

Батьки є головними вихователями, які зміцнюють і організм дитини, її мовні та мисленнєві здібності, емоції, інтереси, прагнення, смаки, здібності, любов до знань, допитливість, спостережливість, терпіння тощо. Виховання дітей у сім'ї – важливий крок до становлення нової особистості.

Важливим аспектом сімейного виховання є те, наскільки сім'я служить загальнонаціональним і державним інтересам. Діти уважно прислухаються до розмов батьків, спостерігають за їхніми діями, відзначають досягнення. Виховний вплив сім'ї посилюється, коли батьки зацікавлені як у навчанні, так і в позашкільних заняттях своїх дітей. Інтереси сім'ї та суспільства перетинаються, що веде до розвитку самосвідомого громадянства.

Головну роль виховання в сім'ї відіграє мати. Саме вона найбільше впливає на дітей, зокрема у сфері духовно-морального виховання. Діти, які ростуть без тепла й любові матері, часто мають похмурий, замкнутий, підлий і впертий характер. Вплив батька не менший, особливо у вихованні синів. Проте батько й мати можуть виконувати свої виховні функції лише в тому випадку, якщо вони є реальними авторитетами для своїх дітей.

Значна частина сучасних сімей допускає помилки у вихованні дітей. З виховної точки зору сім'ї, в яких народжуються так звані залишені в освіті діти, можна розділити на такі три групи: нездатні до навчання, пасивні у навчанні та антипедагогічні.

- Перша група: сім'ї, в яких батьки намагаються демонструвати виховання дітей, але роблять це невміло. Виховний вплив таких сімей непослідовний

і позбавлений педагогічної основи. Зазвичай вони керуються власним досвідом, який вони отримали під час виховання батьків (авторитарний стиль, обмеження свободи, погрози та покарання чи вседозволеність).

- Друга група: сім'ї, малоактивні у вихованні дітей, тобто педагогічно пасивні. З об'єктивних причин (хвороба, робота, часта відсутність) або суб'єктивних (відсутність єдиних поглядів на виховання, часті конфлікти) вони не здатні правильно виховувати своїх дітей. У цих сім'ях відносини між батьками дуже напружені і суперечливі. Через сімейні проблеми вони не встигають виховувати дітей і втрачають над ними контроль.
- Третя група: сім'ї, для яких характерні антипедагогічні та аморальні умови виховання дітей. У цих сім'ях панує дух неповаги до моральних норм і правових вимог. Батьки своєю поведінкою (пияцтво, крадіжки, розпуста) створюють антипедагогічну атмосферу в сім'ї, намагаючись виправдати відхилення від стандартів поведінки своїх дітей. (Черниш, 2020)

Українська сім'я є непорушним авторитетом, головна функція якої – виховання дітей. Бо найкращі та незамінні вчителі – це мама й тато. Щоб гармонійно виховувати дітей, батьки, за стандартами народної педагогіки, повинні розвивати в собі добродійні цінності, власними діями формувати те, що вони хочуть бачити у своїх дітей. Найкращий спадок батьків – добре освічені діти. Виховання дітей – це не лише особиста справа батьків, але й їхній громадянський обов'язок.

Важливу роль у вихованні та навчанні школярів відіграє спільна діяльність вчителів і сім'ї. Однак, іноді спостерігається непорозуміння між вихованням у школі та батьківським вихованням. Це ускладнює процес формування свідомості та поведінки дитини. Тісна співпраця між школою і сім'єю може допомогти об'єднати виконання вимог та вплинути на ефективність виховання. Необхідно пам'ятати, що школа і сім'я, батьки і вчителі, батьківські комітети та адміністрація школи працюють разом, щоб навчати, виховувати, розвивати і формувати дитину.

Неодноразові спостереження показали, що тісний контакт між домом і школою, взаєморозуміння і повага між вчителями і батьками є необхідними умовами для того,

щоб діти були добре освіченими. Якщо батьки поважають школу, прислухаються до порад вчителів, особливо класних керівників, і покращують репутацію школи та педагогів в очах дітей, учні будуть краще вчитися і старанно виконуватимуть свої шкільні обов'язки. Тоді дітей легше виховувати і батькам, і школі.

Процес побудови взаємодії з батьками може бути ефективним, якщо вчителі дотримуються психолого-педагогічних правил і вимог. До них відносяться:

1. Використання засобів підвищення авторитету батьків. У спілкуванні з батьками слід уникати осудливого тону, який може спровокувати образу чи роздратування. Відносини, засновані на взаємній повазі, повинні бути нормою. Їх цінність полягає у вихованні почуття особистої відповідальності, вимогливості та громадянського обов'язку як з боку вчителів, так і з боку батьків.
2. Довіра до освітньої компетентності батьків, що підвищує рівень освітньої культури та активності. Психологічно батьки готові підтримувати потреби школи. Батьки, навіть ті, що не мають педагогічної підготовки чи освіти, з розумінням і відповідальністю ставляться до виховання своїх дітей.
3. Педагогічний такт і ненавмисне втручання в сімейне життя не допускається. Класні керівники є публічними особами, але характер їхньої роботи означає, що вони можуть бути свідками стосунків, невидимих для сторонніх. Якою б не була сім'я, вчителі повинні бути тактовними, ввічливими і використовувати інформацію про сім'ю тільки для того, щоб допомогти батькам у вихованні дітей.
4. У вирішенні виховних проблем бути життєрадісними, вірити в позитивні риси дитини та наголошувати на успішному розвитку особистості. Розвиток особистості дитини вимагає подолання життєвих труднощів і суперечностей. Важливо визнавати це як прояв закономірностей розвитку (нерівномірність, раптовість, причинно-наслідковість, вибіркковість ставлення дітей до виховних впливів), щоб труднощі, суперечності та непередбачувані наслідки не бентежили педагогів.

Взаємодія між учителем та батьками в рамках педагогіки партнерства включає такі елементи:

- Постійну комунікацію, яка дозволяє оперативно реагувати на будь-які зміни та проблеми (створення чатів чи груп у соціальних мережах та месенджерах, проведення відеобесід).
- Неформальне спілкування (спільне святкування визначних подій та свят, які мають важливе значення для життя дітей та школи).
- Всебічну допомогу й участь батьків у організації та проведенні свят, тематичних та позашкільних заходів.
- Участь батьків у навчальному житті своїх дітей (добровільна допомога під час створення навчальних матеріалів та формування освітнього середовища, обмін життєвим та професійним досвідом). (Пономарьова, 2021)

Усе зазначене свідчить про важливість взаємодії між сім'єю та школою у вихованні та навчанні дітей. За сучасних умов, коли зміни у суспільстві та технологіях відбуваються зі світловою швидкістю, ця взаємодія стає ключовим елементом успішного становлення молодого покоління. Як показують проведені дослідження, педагогіка партнерства виступає важливим фундаментом цієї взаємодії, ставлячи учнів, вчителів і батьків на один рівень, залучаючи кожную сторону до спільних зусиль у навчанні та вихованні. Взаємодія між сім'єю та школою, побудована на принципах взаєморозуміння, поваги та співпраці, не лише забезпечує успішність навчального процесу, але й сприяє гармонійному розвитку особистості кожного учня. Такий підхід сприяє формуванню в дітей навичок співпраці, комунікації та самостійності, що є важливими вміннями для успішної адаптації до сучасного світу. Тож, вирішальним для досягнення цих цілей є підтримка та розвиток педагогіки партнерства як основи взаємодії між сім'єю та школою.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КУЛЬТУРИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

2.1 Шляхи підвищення ефективності педагогіки партнерства

Визначивши що таке педагогіка партнерства, можна зрозуміти, що батьки та вчителі відіграють дуже важливу роль у вихованні учня. Якщо їх об'єднати, то отримаємо чудовий тандем для розвитку дитини.

Люди тісно пов'язані з суспільством. А їхній успішний розвиток залежить від дотримання прав і свобод кожного. Таким чином, у школі батьки та вчителі мають допомогти один одному краще зрозуміти інтереси, потреби та здібності дітей. Це допоможе вибрати найбільш ефективну модель співпраці та підготувати дітей до самостійного життя. Педагоги можуть допомогти батькам відкрити нові таланти своїх учнів і стимулювати їхні інтереси та освітні можливості. А батьки, як перші вчителі дітей, можуть допомогти дітям знайти спільну мову.

Сьогодні існує чимало різноманітних форм залучення батьків в освітній процес. Розрізняють колективні, групові та індивідуальні форми роботи. Їх також можна поділити на традиційні й нетрадиційні. Традиційні: батьківські збори, консультації, анкетування батьків, виставки дитячих робіт, спільні екскурсії, дні відкритих дверей, благодійні справи. Нетрадиційні: презентація групи, конференції батьків і вчителів, випуск тематичних журналів, відкриті уроки з участю батьків, участь батьків у творчих конкурсах.

Розглянемо декілька прикладів успішного налагодження партнерських взаємин учителя з батьками.

1. Навчальний тренінг: форма активної взаємодії педагогів і батьків, завдяки якій учасники отримують нові корисні знання та накопичують позитивний досвід у розв'язанні актуальних проблем. Він спирається на постійну взаємодію учасників для пошуку відповідей на важливі питання. Крім того, навчання базується на принципах рівності та співпраці, що дозволяє батькам краще розвивати свої навчальні здібності.
2. Педагогічний практикум: спосіб розвитку педагогічного мислення батьків та навчання найбільш ефективним стратегіям вирішення освітніх та

педагогічних ситуацій. Наприклад, учасники мають змоделювати конфліктні ситуації (ті, які дійсно можуть трапитись) та знайти шляхи їх вирішення. При цьому кожен учасник повинен висловити власне бачення проблеми.

3. Круглий стіл: дискусія, спрямована на обмін ідеями щодо вирішення конкретних проблем. Завдяки таким зустрічам можна краще зрозуміти точки зору один одного на певні питання, висловити власні спостереження та аргументи.
4. Ділова гра: форма співпраці вчителів і батьків, в якій учасники грають певні ролі, щоб спільно знайти найкраще рішення проблемної ситуації. Головне в таких зустрічах не створити «протистояння», тоді це формує позитивний досвід у вирішенні проблем.
5. Дискусія: найбільш традиційна та дієва форма обговорення вчителів з батьками, де кожен може висловити свою думку щодо різних питань. Тут є можливість критикувати або підтримувати думки інших.
6. Індивідуальні зустрічі: форма обговорення важливих питань, які стосуються окремої дитини. Це дає змогу детально дослідити успішність учня, оцінити прогрес та виявити проблеми в навчальному процесі. (Педагогіка партнерства: як успішно взаємодіяти з батьками, 2019)

В умовах дистанційного навчання, внаслідок епідемії COVID-19 та повномасштабного вторгнення росії на територію України, реалізувати якісну співпрацю між вчителями, батьками та учнями стало важче. Дистанційне навчання дітей різного віку призводить до різного ступеня участі батьків у освітньому процесі. Традиційно таке залучення зводилося до заохочення батьків дітей до активного навчання та контролю за виконанням уроків, але дуже рідко батьків просять стати учасниками дистанційного навчання. Ідеальна спрощена модель взаємодії учня, вчителя і батьків можна зобразити «трикутником партнерства». У ньому учень зображений на вершині, а співпраця вчителя і батьків – основа. (див. ДОДАТОК А)

Можемо виділити такі дієві форми співпраці в умовах дистанційного навчання:

- індивідуальні відеоконсультації за потреби учнів;

- налагодження співпраці учнів між собою, завдання для усіх, творчі роботи; пізніше презентація результатів такої співпраці для вчителів і батьків у відеоформаті;
- пасивна участь батьків у процесі взаємодії учнів і вчителів за взаємною згодою;
- зворотний зв'язок: постійний чат, де є можливість обговорити важливі питання та вирішити актуальні проблеми.

Прикладом розвитку ефективності педагогіки партнерства є Меморандум співпраці, який «Смарт освіта» спільно з МОН підготували для 6 пілотних шкіл України.

«Ідея створення меморандуму виникла в мене, коли я зрозуміла, що в школі не вистачає правил – в найширшому розуміння. Йдеться не про розклад додаткових занять, наявність чи відсутність форми або години, коли батьки можуть телефонувати вчителям.

Йдеться про ключові правила взаємодії всіх учасників освітнього процесу, які виходять зі світоглядних положень нового закону «Про освіту» та кінцевої мети реформи НУШ» – Зоя Звиняцьківська. *(Як налагодити партнерство вчителів, батьків та учнів? Школам пропонують меморандум, 2019)*

Меморандум було написано у співпраці зі школами та експертами в галузі освіти. Спочатку позачергові зустрічі пройшли у школах шести областей України. На ньому учні, батьки та вчителі індивідуально визначають проблемні місця. Далі відбуваються загальні дискусії, в яких кожен визначає, як ці проблеми вирішувати і яка форма взаємодії кожному підійде.

Меморандум складається з правил і положень. Учителі, батьки та діти говорили про те, що хотіли б мати правила, які б давали чітке розуміння того, що дозволено, а що ні. Це правила поведінки не тільки для учнів, а для всіх. За Законом «Про освіту» (2017), загальні збори школи є вищим установчим органом громадського самоврядування. Отже, якщо на таких зборах ухвалити пропозиції або новації, вони стають законом для цієї школи.

Педагогіка партнерства відіграє важливу роль у вихованні та навчанні дітей. Об'єднання зусиль батьків і вчителів створює чудові умови для розвитку кожної дитини. Взаємодія між школою та сім'єю визначається різноманітними формами співпраці, що спрямовані на досягнення спільних цілей. Сучасні умови, зокрема дистанційне навчання, вимагають нових підходів до партнерства між учителями, батьками та учнями. Важливо знайти ефективні способи співпраці, які враховуватимуть потреби та можливості кожної сторони. Прикладом успішної реалізації педагогіки партнерства може слугувати Меморандум співпраці, який створюється на основі взаємодії шкіл, батьків та експертів у галузі освіти. Такі ініціативи сприяють покращенню взаєморозуміння та співпраці між усіма учасниками освітнього процесу, що в кінцевому підсумку сприяє успіху кожної дитини.

2.2 Особливості взаємодії вчителя та сім'ї в Україні

Взаємодія між вчителями та сім'ями відіграє ключову роль у формуванні успішної освітньої траєкторії для дітей. Цей процес є складним та багатограним, оскільки він впливає на багато аспектів навчання та розвитку. Україна, подібно до багатьох інших країн світу, ставить перед собою завдання покращення цієї взаємодії для підвищення якості освіти та досягнення успіху кожною дитиною.

Слід зазначити, що в Україні накопичено значний досвід у сфері співпраці школи з батьками та родиною учнів. Проте найпоширеніші форми взаємодії потребують актуалізації, особливо в контексті необхідності участі батьків у процесі трансформації школи та реалізації освітніх реформ.

Для педагогіки співробітництва гуманне ставлення до дітей є центральним у діяльності вчителя, оскільки його не можна замінити жодною технологією чи освітнім напрямком. Освітнє середовище є моделлю, яка формує у дітей певну поведінку. Якщо педагогічний колектив працюватиме на гуманних педагогічних принципах, то проблем із поведінкою та агресивністю дітей у цих школах не буде. Освітній процес за кооперативною педагогікою не може бути однобічним, тобто лише навчальним, тут необхідно застосовувати комплексний підхід до навчання та виховання. Педагогіка

партнерства спрямовує школу на повноцінний розвиток особистості. Про це нам каже Іван Аврелович Ігнат, директор ліцею № 6 ім. О. Доброго в м. Чернівці.

Багато українських вчителів погодяться, що педагогіка співробітництва важлива і незамінна тим, що:

1. Вона сприяє створенню атмосфери, в якій найкраще розкриваються потенційні можливості кожного учня, формується характер, дитяча ініціатива і творчість. І це одне з найбільших багатств сучасного світу.
2. Співпраця задовольняє потребу в значенні та приналежності та зменшує стрес, що зрештою допомагає розуму функціонувати ефективніше.
3. Така форма стосунків найкраще готує молодь до професійної діяльності та ролі активних громадян у відкритому світі.

В українській освіті, педагогіка партнерства, в межах дистанційного навчання, також характеризується використанням різноманітних засобів ІКТ (інформаційно-комунікаційні технології), соціальними мережами (Viber, Telegram) та освітньою платформою «Єдина Школа». Усі вони є актуальними у сучасному навчанні та використовуються учнями по всій Україні.

«Єдина Школа» – інформаційно-комунікаційна автоматизована система, призначена для закладів освіти, учнів та їх батьків, а також для органів управління освіти. Проєкт успішно впроваджується в освітніх закладах України в межах виконання державної програми «Нова українська школа». Завдяки впровадженню проєкту, освітні заклади, що підключились до сервісів «Єдиної Школи», отримали платформу для створення багатофункціонального сайту з майданчиком для комунікацій між учителями, батьками й учнями, підтримку електронних журналів і щоденників, систему прозорих електронних платежів, технічну підтримку користувачів. (*Єдина школа*, б.д.)

Які переваги дає використання платформи «Єдина Школа»?

- Для освітніх закладів.

Веб-сайт з платформою для спілкування, підтримкою електронних журналів та щоденників, створенням персоналізованих навчальних траєкторій для розвитку обдарованих дітей та дітей з обмеженим

доступом до освітніх послуг, інтеграцією з системами дистанційного навчання.

- Для учнів.

Постійний облік домашніх завдань і розклад занять, онлайн-доступ до матеріалів, наданих вчителем, взаємодія через мережу для обміну знаннями та організації колективної проєктної діяльності, а також набуття навичок роботи в команді.

- Для педагогів.

Забезпечення мережевої комунікації між вчителями та керівництвом закладу, використання інноваційних педагогічних методів та інструментів, поширення педагогічного досвіду.

- Для батьків.

Інформація про успішність дитини, вчителів, які її навчають, чим її годують у шкільній їдальні, чи не прогулює вона уроки, а також можливість поспілкуватися безпосередньо з учителями та адміністрацією. (див. ДОДАТОК Б)

Впровадження електронних журналів та щоденників у навчальний процес дозволяє учням та їхнім батькам бачити всі оцінки та коментарі, забезпечує зворотній зв'язок між вчителями та батьками і покращує успішність учнів.

Ми вирішили провести дослідження однієї зі шкіл Києва і дізнатись, як відбувається реалізація педагогіки партнерства. Ми обрали столичний ліцей № 45 Подільського району.

Директор цієї школи, Олександр Пошелюжний, наголошує: *«Ми – це великий організм або механізм: батьки, вчителі, діти. І ніхто не може бути відокремлений. Якщо в організмі щось захворіло, ми себе погано відчуваємо. Так само відбувається і у школі»*. Коли Олександр йшов на конкурс директора у школі № 45, він мав ідею створити школу-родину. Звісно не одразу, але йому це вдалося.

Якщо виникають проблеми і батьки хочуть звернутись до директора, він намагається тоді ж розв'язати їх. *«Бо поки є тільки іскра, її можна загасити. А коли велике вогнище – це значно важче»*. У ліцеї № 45 виникло непорозуміння між учнем,

який погано висловився та вчителем, який накричав на нього. Вчителька повідомила про це директору школи. Водночас директор викликав учня до себе і попросив говорити з його точки зору. Олександр зібрав у своєму кабінеті батьків, учня та вчителя. Хлопчик і вчителька вибачилися один перед одним. Мати заспокоїлася. Конфлікт було вичерпано.

Цікава ідея «Школи свідомого батьківства» з'явилася у ліцеї. Вони почали з того, що запитали батьків про те, що їх турбує. Серед тем були: мотивація дітей до навчання, дитячі страхи, психологічні особливості дітей на різних вікових етапах, адаптація в шкільному соціумі, емоційний інтелект та статеве виховання. Один-два рази на місяць запрошений психолог надавав консультації. Спочатку на лекціях було мало батьків, але згодом кількість збільшувалась. Вчителі теж були присутні, щоб розуміти, які теми хвилюють батьків.

Урізноманітнюють і форми проведення батьківських зборів у ліцеї № 45: у групах Viber класні керівники підтримують зв'язок з батьками та обговорюють теми для майбутніх бесід. У школі вже спробували майстер-класи, міні-тренінги, чаювання, дискусії та батьківські завдання. Батьківські завдання були випробувані у 4 класі. Вчителі формулювали тему і давали кожній дитині завдання. Наприклад, учень міг сказати вдома: «Ми беремо участь у проєкті під назвою «Я люблю книги», тому потрібно прочитати оповідання або казку. А потім принести свою улюблену книжку до бібліотеки». Потім мама чи тато приходять на батьківські збори з книжкою. Тобто, відбувається своєрідна взаємодія через дитину до батьків і від батьків до вчителя.

«Я відвідую всі батьківські збори і намагаюся цікавитися їхніми проблемами та успіхами. Я не хочу бути директором, який просто сидить у кабінеті. Батьки повинні знати, що адміністрація школи – живі люди», – каже Олександр, директор ліцею. Він також розповів про Фестиваль сім'ї, який мав великий успіх. У вихідний вдень вчителі, учні та батьки організували ярмарок солодошів та благодійну акцію для дітей з обмеженими можливостями. Діти також показали лялькову виставу англійською мовою. Захід завершився дружнім футбольним матчем між хлопцями і їхніми татами. Мами та дівчата стали вболівальницями і навіть власноруч зробили помпони з торбинок.

І батьки, і директор ліцею № 45 кажуть, що вони давно перетворили освітній трикутник “вчителі-учні-батьки” на освітнє коло. Бо коло – це фігура, де немає гострих кутів. *(Усе починається з директора. Як столична 45-та школа дружить з батьками, 2019)*

Взаємодія між вчителями та батьками є важливим елементом успішної освітньої системи. Україна, як і інші країни, звертає увагу на цей аспект з метою підвищення якості освіти та досягнення успіху кожною дитиною. Наразі існує значний досвід співпраці шкіл з батьками, однак, в контексті змін у освіті, ці форми взаємодії потребують актуалізації. Платформа "Єдина Школа" в Україні є одним із інструментів, що сприяє покращенню співпраці між вчителями, батьками та учнями. Впровадження електронних журналів та інших функцій сприяє зміцненню комунікації між всіма учасниками освітнього процесу. Дослідження проведене в ліцеї №45 відображає важливість педагогіки співробітництва. Школа вдало реалізує концепцію школи-родини, влаштовуючи батьківські збори та заходи для спільної участі батьків, учнів та вчителів у різних заходах та проектах.

ВИСНОВКИ

З кожним роком взаємодія між школою та сім'єю стає все більш видимою та значущою для закладів освіти. Запроваджують нові заходи для батьків, створюють інноваційні платформи для розвитку дітей та підтримки зворотнього зв'язку.

На основі проведеного дослідження можна сформулювати такі висновки:

1. Взаємодія між школою та сім'єю є ключовим фактором успішного виховання дитини. Вона сприяє створенню сприятливого середовища для її розвитку, де кожна сторона відчуває відповідальність та взаємне підтримку.
2. Учителі та сім'я мають величезний вплив на розвиток дитини як особистості. Їхні взаємодії, цінності та ставлення визначають майбутнє малюка та його успішну адаптацію у суспільстві.
3. Дослідження показали, що різноманітні методи співпраці між вчителями та сім'єю, такі, як батьківські збори, сімейні проекти та використання сучасних комунікаційних засобів, допомагають покращити якість навчання та виховання дітей.
4. Ключовим елементом успішної взаємодії є взаємне розуміння та відкрита комунікація між усіма учасниками процесу навчання та виховання. Це сприяє побудові довірчих стосунків та сприятливого клімату для розвитку дитини.
5. Створення навчальних платформ дозволяє учням бути всебічно розвиненими, інформаційно усвідомленими та прозоро оціненими. Такі системи технологій, як «Єдина школа» роблять нашу освіту інтерактивною та зручною, навіть для дистанційного навчання.
6. Після вивчення досвіду взаємодії школи та сім'ї в київському ліцеї № 45, можна дійти висновку, що українські заклади загальної середньої освіти з кожним роком покращують свої результати. Якісна співпраця допомагає батькам та вчителям зберігати навчання для учнів легким та з мінімальною кількістю проблем.

Отже, наше дослідження підкреслює важливість педагогічної взаємодії між вчителем та сім'єю у вихованні дитини. Спільні зусилля, взаєморозуміння та практичні методи співпраці створюють умови для повноцінного розвитку та успіху кожної дитини. Створення нових освітніх технологій в українській освіті сприяють розвитку та збагаченню педагогічного підґрунтя для шкіл. Можливість використання інноваційних систем навчання дає змогу відстеження успіхів учнів у їхньому навчанні.

РЕЗЮМЕ

У нас час, де освіта і виховання є визначальними цінностями, культура педагогічної взаємодії між педагогом і сім'єю дитини стає важливим чинником успішного розвитку особистості. Важливість цього аспекту полягає в підтримці спільних зусиль для найбільш ефективного впливу на розвиток особистості дитини.

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, резюме українською та англійською мовами та 2 додатків. Обсяг роботи складає 32 сторінки. У списку використаної літератури 30 джерел, зокрема 1 – англійською.

У **першому розділі** роботи обґрунтовано сутність педагогіки партнерства, вплив концепції НУШ і роль сім'ї та школи у вихованні дитини (окремо та у взаємодії).

У **другому розділі** роботи було досліджено ефективні шляхи педагогіки партнерства, зокрема в умовах дистанційного навчання. Також було розглянуто взаємодію вчителя і сім'ї в Україні на прикладі онлайн-ресурсів та реалізацію педагогіки партнерства у столичному ліцеї № 45 Подільського району.

Ключові слова: педагогіка партнерства, взаємодія, сім'я, школа, НУШ.

ABSTRACT

Nowadays, where education and upbringing are defining values, the culture of pedagogical interaction between the teacher and the child's family becomes an important factor in the successful development of the personality. The importance of this aspect lies in the support of joint efforts for the most effective influence on the development of the child's personality.

The coursework consists of an introduction, two chapters, conclusions, abstract in Ukrainian and English and 2 appendices. The volume of work is 32 pages. The list of used literature includes 30 sources, including 1 in English.

The first chapter of the work substantiates the essence of partnership pedagogy, the impact of the concept of NUS and the role of family and school in raising a child (separately and in cooperation).

In the second part of the work, effective ways of partnership pedagogy were investigated, in particular in the conditions of distance learning. The interaction between the teacher and the family in Ukraine was also considered using the example of online resources and the implementation of partnership pedagogy in the capital Lyceum No. 45 of the Podilsky District.

Key words: partnership pedagogy, interaction, family, school, NUS.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Барановська, О. В. (2020) *«Трикутник партнерства» Ролі: учень – учитель – батьки [Partnership Triangle. Roles: student – teacher – parents]*. Дидактичний супровід дистанційної самоосвіти вчителів. Вебсайт відділу дидактики Інституту педагогіки НАПН України (Форум «Самоосвіта вчителів»).
https://lib.iitta.gov.ua/720020/1/BOV_2020-04f.pdf
2. Бовкун, Ю. С. (2018, 12 квітня). *Взаємодія школи і сім'ї – важлива умова ефективності освітнього процесу*. На Урок. <https://naurok.com.ua/vistup-na-pedagogichniy-radi-vzaemodiya-shkoli-i-sim-vazhliva-umova-efektivnosti-osvitnogo-procesu-y-25726.html>
3. Всеосвіта. (2022, 23 червня). *[Вебінар] Педагогіка партнерства. Практичні методи реалізації* [Відео]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=__VN-cn9Dx0
4. Глущенко, К. (2021, 18 листопада). *Що таке педагогіка партнерства: правила сучасного викладання*. ВУКІ. <https://buki.com.ua/news/shcho-take-pedagogika-partnerstva/>
5. Дмитренко, О. (2020, 23 березня). *Вчитель НУШ – людина, яка надихає вчитися*. ОСВІТА.УА. <https://osvita.ua/school/71971/>
6. Єдина школа. <https://eschool-ua.com/#/home>
7. Журавко, С. О., Левченко, О. В. (2020, 14 квітня). *Педагогіка партнерства як один із факторів ефективної взаємодії учасників освітнього процесу*.

- Genezum. <https://genezum.org/library/pedagogika-partnerstva-yak-odyn-iz-faktoriv-efektyvnoi-vzaemodii-uchasnykiv-osvitnogo-procesu>
8. Закон України «Про освіту» №2145-VIII (2017)
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
9. Закон України «Про повну загальну середню освіту» №463-IX (2020)
<https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2020/03/Zakon-pro-povnu-zagalnu-serednyu-osvitu.pdf>
10. Козлова, О. В. (2019). *Педагогіка партнерства – ключовий компонент формули НУШ*. Всеосвіта. <https://vseosvita.ua/library/embed/010077i2-8d30.docx.html>
11. Концепція «Нова українська школа» (2016)
<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>
12. Лабораторія розвитку професійної компетентності педагога. *Педагогіка партнерства як етичний концепт української школи*.
<https://projektmmk.blogspot.com/p/gtlfujusr.html>
13. Ларюк, Е. (2020) *Інформаційний бюлетень № 1 – 2020*, Педагогіка партнерства. https://mkvpk.blogspot.com/p/blog-page_25.html
14. Ліксютіна, Ю. М. (2019). *Взаємозв'язок школи та сім'ї у формуванні особистості дитини*. Всеосвіта. <https://vseosvita.ua/library/embed/01002i5o-4db9.doc.html>

15. ЛІЦЕЙ №45 ПОДІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ М. КИЄВА – Київ.
<https://www.school45.in.ua/>
16. Міністерство освіти і науки України. (2017, 2 грудня). *Довіра до освіти починається з педагогіки партнерства, відкритості шкіл, поваги до кожної людини - заступник міністра Павло Хобзей*. МОН.
<https://mon.gov.ua/ua/news/usi-novivni-novini-2017-12-02-dovira-do-osviti-pochinaetsya-z-pedagogiki-partnerstva-vidkritosti-shkil-povagi-do-kozhnoy>
17. На Урок. (2019, 17 липня). *Педагогіка партнерства: як успішно взаємодіяти з батьками*. <https://naurok.com.ua/post/pedagogika-partnerstva-yak-uspishno-vzaemodiyati-z-batkami>
18. Нова Українська Школа. (2019) *Меморандум співпраці батьків, учнів та педагогів*. <https://nus.org.ua/memorandum/>
19. Нова Українська Школа. (2019, 14 квітня). *Усе починається з директора. Як столична 45-та школа дружить з батьками*. <https://nus.org.ua/articles/use-pochynayetsya-z-dyrektora-yak-stolychna-45-ta-shkola-druzhyt-z-batkamy/>
20. Пономарьова, С. А. (2021, 4 лютого). *Педагогіка партнерства – ключовий компонент формули НУШ*. На Урок. <https://naurok.com.ua/vistup-na-pedagogichniy-radi-pedagogika-partnerstva---klyuchoviy-komponent-formuli-nush-219221.html>
21. Раренко, Л. (2019, 1 липня). *Як налагодити партнерство вчителів, батьків та учнів? Школам пропонують меморандум*. Освіторія.

<https://osvitoria.media/news/yak-nalagodyty-partnersvo-vchyteliv-batkiv-ta-uchniv-shkolam-proponuyut-memorandum/>

22. Скиба, М. (2019, 20 червня). *Краще разом. Що таке педагогіка партнерства і навіщо вона в НУШ*. Нова Українська Школа.

<https://nus.org.ua/articles/pedagogika-partnerstva-shho-tse-take-ta-yak-zrozumity-chy-vona-ye-u-shkoli/>

23. Софій, Н. З., Онопрієнко, О. В., Найда, Ю. М., Пристінська, М. С.,

Большакова, І. О (2017). *Нова українська школа: poradnik dla vchytelja* (Бібік, Н. М., Ред.). «Видавничий дім «Плеяди».

24. Стеценко, Г. М., Тіхонова, Н. Г. (2023). Партнерська взаємодія між школою та сім'єю як необхідна умова формування системи цінностей дитини (з досвіду роботи). КЗ «КОППО імені Василя Сухомлинського»

25. Управління освіти Чернівецької міської ради. (2023, 16 березня). *Як*

розвивати педагогіку партнерства в освітньому процесі Нової української школи. <https://osvita.cv.ua/yak-rozvyvaty-pedagogiku-partnerstva-v-osvitnomu-protsesi-novoyi-ukrayinskoji-shkoly/>

26. Черниш, Г. А. (2020). *Роль сім'ї у вихованні дитини*. Всеосвіта.

<https://vseosvita.ua/library/embed/0100cguq-3653.docx.html>

27. Шлейхер, А. (2018). *Найкращий клас у світі: як створити освітню систему 21-го століття* (Лелів Г., Пер.). Літопис. (Оригінал опубліковано 2018 р.)

28. Bilshivtsi school. Сім'я і школа. <https://www.bilshivtsi-school.org.ua/digital-transformation/>

29. Education 360 journal. (2024, 22 January). *Actionable Ways to Enhance Parents' Involvement in School*. Medium.

<https://education360journal.medium.com/actionable-ways-to-enhance-parents-involvement-in-school-4fa29ddd982f>

30. Studfiles. (2021) *Вчитель національної школи, його роль у вихованні дитини.*

Вимоги до особистості вчителя. <https://studfile.net/preview/16409949/page:31/>

ДОДАТОК А

«Трикутник партнерства». («Трикутник партнерства» Ролі: учень – учитель – батьки
[Partnership Triangle. Roles: student – teacher – parents], б.д.)

ДОДАТОК Б

Переваги використання платформи «Єдина Школа» для батьків. (Єдина школа, б.д.)

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

Рекомендовано Міністерством освіти і науки України (лист МОН №1/11-9213 від 18.10.2019)

Відкритість навчального процесу

Конфідентційність оцінок дитини та захист персональних даних

Підтримка 24/7 (за винятком літніх канікул і часу регламентних робіт)

Високорівнева система захисту інформації

Система проста у користуванні та інтуїтивно зрозуміла і для батьків, і для дітей

«Єдина школа» - більше ніж простий щоденник. Це - інформаційне освітнє середовище Вашої школи з інструментами підтримки навчання Вашої дитини. Тепер Вам не потрібно вивчати особливості інших різноманітних платформ та соціальних мереж (Skype, WhatsApp, Facebook, Telegram, Viber та інші) для спілкування з окремими вчителями. Тепер Ви спілкуєтесь з класним керівником та усіма вчителями-предметниками на єдиній платформі по єдиним правилам.

ЕЛЕКТРОННИЙ ЩОДЕННИК

для батьків це:

Залучення батьків до освітнього процесу

Своєчасне реагування на зміну динаміки успішності дитини

Оперативні та достовірні оцінки дитини

Підвищення рівня безпеки життя дитини через контроль її присутності на заняттях (отримання push-повідомлень)

Моніторинг виконання домашнього завдання

Інтерактивний зв'язок з вчителями

Ознайомлення із шкільними новинами та прийняття участі у подіях школи

Швидкий пошук дитини у школі шляхом ознайомлення з розкладом уроків та номером аудиторії